KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed academic journal
e-ISSN: 2456-5148
Vol. 6, No. 03 (2026) 6

களஞ்சியம்
Peer-reviewed · Open access · Google Scholar
Crossref DOI · SJIF Impact Factor 3.5 · Quarterly
Online@: ngmtamil.in
DOI: 10.63300/kalanjiyam.v6i03.61

UGC Approved by Transparent Peer Review

ARTICLES

சித்தர் இலக்கியத்தில் சூழலியலும் உடல்–மன நலவாழ்வு அறிவும்

Ecology and Mind–Body Wellness Knowledge in Siddhar Literature

Dr.B.SATHIYAPRIYA[1,*iD], Dr.M.HEMALATHA[2iD]

[1] Assistant Professor,Department of Tamil Gobi Arts & Science College(Autonomous) Karattadipalayam-638453, Gobichettipalayam, Erode Dt.

[2] Assistant Professor, Department of Tamil Vellalar college for Women(Autonomous)Thindal, Erode 12

***Corresponding author:** Dr.B.SATHIYAPRIYA, priyatamilphd2020@gmail.com

ORCID iD: Dr.B.SATHIYAPRIYA https://orcid.org/0009-0008-2218-7095 · Dr.M.HEMALATHA https://orcid.org/0009-0001-2269-1768

ARTICLE INFO

Article history
Received: 1 November 2026
Revised: 5 November 2026
Accepted: 6 November 2026

Article ID
KIJTS-2026-0043

Peer review
Double-blind peer review

Keywords
Siddhar literature
ecocriticism
macrocosm–microcosm (Andam–Pindam)
Siddha medical tradition
female body
feminist rereading
mental health
self-knowledge
Indian knowledge systems

ABSTRACT

The central conclusion of this article is that Siddhar literature does not view nature, the body, and the mind as isolated entities, but unites them under the holistic perspective that "the macrocosm and the microcosm are one" (Andamum Pindamum Ondre). Selected verses by Thirumular, Sivavakkiyar, Pattinathar, Pathiragiriyar, Kaduveli Siddhar, Kudambai Siddhar, Agappei Siddhar, Pambatti Siddhar, and Idaikkadu Siddhar, along with medical tradition records attributed to Theraiyar and others, are examined here as primary texts.

Close reading, thematic analysis, ecocriticism, and feminist rereading are employed across four dimensions: ecological knowledge, traditional medicine, women's bodily knowledge, and psychology and mental health. While the Siddhars venerate the body as a "temple of the supreme" (Uthaman Koyil), this article reveals a contradiction in which they condemn the female body as illusion (maya), defilement, and a cause of attachment. Because accounts of childbirth and fetal development are framed from the perspective of male ascetics, women's experiential knowledge is largely silenced; yet it persists in oral tradition through home remedies, food practices, and herbal knowledge.

At the level of mental health, ideas that treat anger, desire, and attachment as mental ailments and seek peace of mind through breathwork, self-knowledge, and introspection align with contemporary concepts of emotion management. Nevertheless, the article underscores the boundary that medical references in literature are historical–cultural records rather than scientific evidence of clinical efficacy.

How to cite this article: Dr.B.SATHIYAPRIYA, & Dr.M.HEMALATHA (2026). சித்தர் இலக்கியத்தில் சூழலியலும் உடல்–மன நலவாழ்வு அறிவும். *KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies*, *6*(03), 706. https://doi.org/10.63300/kalanjiyam.v6i03.61
Copyright and licence: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சித்தர் இலக்கியம் இயற்கையையும் உடலையும் மனத்தையும் தனித்தனிப் பொருள்களாகக் காணாமல், "அண்டமும் பிண்டமும் ஒன்றே" என்ற ஒருமைப் பார்வையில் இணைக்கிறது என்பதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை முடிவு. திருமூலர், சிவவாக்கியர், பட்டினத்தார், பத்திரகிரியார், கடுவெளிச் சித்தர், குதம்பைச் சித்தர், அகப்பேய்ச் சித்தர், பாம்பாட்டிச் சித்தர், இடைக்காட்டுச் சித்தர் ஆகியோரின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடல்களும், தேரையர் உள்ளிட்டோருக்குக் கற்பிக்கப்படும் மருத்துவ மரபுப் பதிவுகளும் இங்கு ஆய்வுப் பனுவல்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

சூழலியல் அறிவு, மரபுசார் மருத்துவம், பெண்களின் உடல்சார் அறிவு, உளவியல் மற்றும் மனநலம் என்ற நான்கு பரிமாணங்களில் நெருங்கிய உரைவாசிப்பு, கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு, சூழலியல் விமர்சனம், பெண்ணிய மறுவாசிப்பு ஆகிய முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சித்தர்கள் உடலை "உத்தமன் கோயில்" எனப் போற்றும் அதே வேளையில், பெண் உடலை மாயை, இழிவு, பற்றின் காரணம் எனக் கண்டிக்கும் முரண்பாடு இருப்பதை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்துகிறது. மகப்பேறு, கருவளர்ச்சி பற்றிய பதிவுகள் ஆண் துறவியின் பார்வையில் அமைந்திருப்பதால், பெண்களின் அனுபவ அறிவு பெரும்பாலும் மௌனமாக்கப்படுகிறது; ஆனால் வீட்டு மருத்துவம், உணவு, மூலிகை அறிவின் வாயிலாக அது வாய்மொழி மரபில் தொடர்ந்து வாழ்கிறது.

மனநலத் தளத்தில், சினம், ஆசை, பற்று ஆகியவற்றை மனப்பிணிகளாகக் கண்டு, மூச்சுப் பயிற்சி, தன்னறிதல், உள்நோக்கு வழியாக மன அமைதியை நாடும் சிந்தனைகள் சமகால உணர்வு மேலாண்மைக் கருத்துகளோடு ஒப்புமை கொண்டவை. எனினும், இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் மருத்துவக் குறிப்புகள் வரலாற்று–பண்பாட்டு ஆவணங்களே; அவை மருத்துவப் பயனுக்கான அறிவியல் சான்றுகள் அல்ல என்ற எல்லையை இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: சித்தர் இலக்கியம், சூழலியல் விமர்சனம், அண்டம்–பிண்டம், சித்த மருத்துவ மரபு, பெண் உடல், பெண்ணிய மறுவாசிப்பு, மனநலம், தன்னறிதல், இந்திய அறிவு மரபுகள்

1. முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சித்தர் இலக்கியம் ஒரு தனித்த எதிர்க்குரல். கோயில், சடங்கு, சாதி, நூலறிவு ஆகியவற்றின் அதிகாரத்தைக் கேள்விக்குட்படுத்திய சித்தர்கள், உண்மையை மனித உடலுக்குள்ளேயே தேடினர். பதினெட்டுச் சித்தர் மரபு எனப் பொதுவாகக் கூறப்பட்டாலும், பட்டியல்கள் நூலுக்கு நூல் மாறுபடுகின்றன; பல பாடல்களின் காலமும் ஆசிரியர்களும் இன்றும் ஆய்வாளரிடையே விவாதத்திற்குரியவை (Zvelebil, 1993; Venkatraman, 1990). எனினும், இவற்றைத் தொடர்புபடுத்தும் பொதுக் கருத்து தெளிவானது: உடல் அழியக்கூடாத கருவி;

அதனைக் காக்க இயற்கையை அறிய வேண்டும்; இயற்கையை அறிய மனத்தை அடக்க வேண்டும்.

மரபான தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகள் சித்தர்களை மெய்யியல் சிந்தனையாளர்களாகவும் (Ganapathy, 1993), சமூக சீர்திருத்தவாதிகளாகவும், சித்த மருத்துவத்தின் மூலவர்களாகவும் (Weiss, 2009) தனித்தனிக் கோணங்களில் அணுகியுள்ளன. ஆனால் இயற்கை–உடல்–மனம் என்ற மூன்றையும் ஒரே அறிவுக் கட்டமைப்பாகக் கண்டு, அதில் பெண்ணின் உடலும் அனுபவமும் எவ்வாறு இடம்பெறுகின்றன என்பதை ஒருங்கிணைந்து ஆராயும் முயற்சிகள் குறைவு. சூழலியல் விமர்சனம் சங்க இலக்கியத்தின் திணைக் கோட்பாட்டில் அதிகம் கவனம் செலுத்தியுள்ளது; சித்தர் பாடல்களில் உள்ள இயற்கைப் பார்வை அதன் உடல்சார் தன்மையால் தனித்துவமானது.

இந்த இடைவெளியை நிரப்ப இக்கட்டுரை முயலுகிறது. இந்திய அறிவு மரபுகள் (IKS) குறித்த இன்றைய கல்விச் சூழலில், சித்தர் மரபு பெரும்பாலும் பெருமிதமான மீட்டெடுப்பாகவோ, மறுபுறம் அறிவியலுக்கும் முந்திய குறைநம்பிக்கையாக ஏளனமாகவோ அணுகப்படுகிறது. இவ்விரண்டும் அல்லாமல், பாடல்களை அவற்றின் வரலாற்றுச் சூழலில் வைத்து, அவை என்ன சொல்கின்றன, எதைச் சொல்லாமல் விடுகின்றன, யாருடைய அறிவை மையப்படுத்துகின்றன என்ற மூன்று கேள்விகளையும் ஒருசேர எழுப்புவதே இக்கட்டுரையின் நிலைப்பாடு.

சித்தர் பாடல்களின் மொழி முற்றிலும் எளியதல்ல. அவை நாட்டுப்புறம் சார்ந்த சந்தங்களில் (சிந்து, கண்ணி, வண்ணம், கும்மி), எளிய மக்கள் மொழியில் அமைந்திருந்தாலும், "சந்தியா பாடை" எனப்படும் இரட்டைப் பொருள் மொழியையும் கொண்டவை (Zvelebil, 1993). எனவே மூலிகை, நீர், காற்று, பாம்பு, பசு போன்ற சொற்கள் ஒரே நேரத்தில் இயற்கைப் பொருள்களையும் யோக அனுபவங்களையும் குறிக்கக்கூடும். இந்த இரட்டை அடுக்கை மதித்தே இக்கட்டுரை வாசிப்பை மேற்கொள்கிறது; ஒரு சொல்லை முழுமையாகச் சூழலியல் அறிவாகவோ, முழுமையாக அக்குறியீடாகவோ குறுக்கிவிடாமல், இரண்டு தளங்களையும் திறந்தே வைத்துக்கொள்கிறது.

Fig 1: தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சித்தர் இலக்கியம்: இயற்கை, உடல் மற்றும் மனம்

இந்தப் படம் சித்தர் இலக்கியத்தின் தனித்துவமான எதிர்க்குரல் தன்மையை விளக்குகிறது. இது சூழலியல் பார்வை, அறிவுப் பரிமாற்ற முறைகள், பெண் உடல் குறித்த மறுவாசிப்பு மற்றும் மனநல மாதிரிகளை ஒருங்கிணைத்து ஆராய்கிறது. இயற்கை, உடல் மற்றும் மனம் ஆகிய மூன்றையும் இணைக்கும் ஒரு முழுமையான பகுப்பாய்வுச் சட்டகத்தை இது வெளிப்படுத்துகிறது.

2. ஆய்வு நோக்கங்களும் ஆய்வுக் கேள்விகளும்

மைய ஆய்வுக் கேள்வி: சித்தர் இலக்கியம் இயற்கைச் சூழலையும் உடல்–மன நலத்தையும் எவ்வாறு தொடர்புபடுத்துகிறது; அந்த அறிவுக் கட்டமைப்பில் பெண்களின் உடலும் அனுபவமும் எவ்வாறு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன?

துணைக் கேள்விகள்

1. சித்தர் பாடல்களில் மனிதன்–இயற்கை உறவு, தாவர அறிவு, நீர் மற்றும் இயற்கை வளங்களை அணுகும் அறநெறிகள் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றன?
2. மூலிகை, உணவுப் பழக்கம், நோய்த்தடுப்பு குறித்த பதிவுகள் எந்த அறிவுப் பரிமாற்ற முறைகளை (குரு–சீடன், செய்யுள் நினைவுமுறை, குடும்ப மரபு) வெளிப்படுத்துகின்றன?
3. பெண்ணின் உடல், மகப்பேறு, உடல்நலம் ஆகியவை எவ்வாறு கருத்தாக்கப்படுகின்றன; பெண்களின் அனுபவ அறிவுக்கு என்ன இடம் வழங்கப்படுகிறது, என்ன கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுகின்றன?
4. தன்னறிதல், ஆசை, சினம், பற்று, மன அமைதி குறித்த சிந்தனைகள் எந்த மனநல மாதிரியைக் கட்டமைக்கின்றன?

5. இந்தக் கருத்துகளைச் சமகாலச் சூழலியல், பெண்ணிய, உளவியல் கருத்துகளோடு ஒப்பிடும்போது எந்த வரலாற்று எச்சரிக்கைகள் தேவை?

ஆய்வு நோக்கங்கள்

- சித்தர் பாடல்களில் உள்ள அண்டம்–பிண்டம் ஒருமைக் கோட்பாட்டைச் சூழலியல் அறிவின் அடிப்படையாக விளக்குதல்.
- மருத்துவக் குறிப்புகளை அறிவுப் பரிமாற்றத்தின் பண்பாட்டுப் பதிவுகளாக வகைப்படுத்துதல்; அவற்றை மருத்துவப் பரிந்துரைகளாகக் கொள்ளாமல் தவிர்த்தல்.
- பெண் உடல் குறித்த சித்தர் சொல்லாடலைப் பெண்ணிய மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தி, மௌனமாக்கப்பட்ட அனுபவ அறிவின் தடங்களை அடையாளம் காணுதல்.
- மனப் பிணிகள் குறித்த சித்தர் சிந்தனைகளை உணர்வு மேலாண்மை என்ற சமகாலக் கருத்துடன் எச்சரிக்கையுடன் ஒப்பிடுதல்.
- நான்கு பரிமாணங்களையும் இணைக்கும் "இயற்கை–உடல்–மனம்" என்ற ஒருங்கிணைந்த பகுப்பாய்வுச் சட்டகத்தை முன்வைத்தல்.

கருதுகோள்கள்

- கருதுகோள் 1: சித்தர்களின் உடல்ப் பாதுகாப்புச் சிந்தனை, இயற்கைச் சூழலை உடலின் நீட்சியாகக் காணும் ஒரு "உடல்மையச் சூழலியலை"க் கட்டமைக்கிறது.
- கருதுகோள் 2: அந்த உடல்மையச் சிந்தனை பெரும்பாலும் ஆண் துறவியின் உடலை மையமாகக் கொண்டதால், பெண் உடல் அறிவின் பொருளாக (கவனிக்கப்படுவதாக) இருக்கிறதே தவிர, அறியும் கருத்தாவாக (அறிவுடையவளாக) இருப்பதில்லை.
- கருதுகோள் 3: சித்தர்களின் மனப்பிணிக் கோட்பாடு அறம், உடல், மூச்சு ஆகியவற்றை இணைக்கும் ஒரு முழுமையான நலவாழ்வுக் கோட்பாடாகும்.

3. ஆய்வு அணுகுமுறை

இக்கட்டுரை நான்கு அணுகுமுறைகளை அடுக்குகளாகப் பயன்படுத்துகிறது: முதலில் பாடல்களை நெருக்கமாக வாசித்து, பின்னர் கருப்பொருள்களாகத் தொகுத்து, இறுதியில் சூழலியல், பெண்ணியக் கோணங்களில் மறுவாசிப்பு செய்கிறது.

அணுகுமுறை	இக்கட்டுரையில் பயன்பாடு	அடிப்படைந் துணைநூல்
நெருங்கிய உரைவாசிப்பு	சொல்லாடல், உவமை, முன்னிலைப் பாத்திரம் (பேசுபவர்/கேட்பவர்), முடிபு அடிகள் (குதம்பாய், அகப்பேய், ஆடு பாம்பே) ஆகியவற்றைக் கூர்ந்து நோக்குதல்	மரபுவழி உரைமரபு
கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு	பாடல்களை நான்கு பரிமாணங்களாகக் குறியீடு செய்து, மீண்டும் வரும் கருக்களைத் தொகுத்தல்	Braun & Clarke (2006)
சூழலியல் விமர்சனம்	இயற்கை வெறும் பின்னணியா அல்லது உறவின் ஒரு தரப்பா என்ற கேள்வி	Buell (1995); Glotfelty & Fromm (1996)
பெண்ணிய மறுவாசிப்பு	பெண் உடல் யாரால், எதற்காகப் பேசப்படுகிறது; யாருடைய அறிவு விடப்படுகிறது என்ற கேள்விகள்	Harding (1991); Grosz (1994); Mies & Shiva (1993)

3.1 பனுவல் தேர்வு

தெரிவுக் குறியீடுகள் மூன்று: (அ) நான்கு ஆய்வுப் பரிமாணங்களில் ஒன்றையேனும் நேரடியாகத் தொடும் பாடல்; (ஆ) தமிழ் இலக்கியச் சமூகத்தில் பரவலாக அறியப்பட்டு, பிற ஆய்வாளர்கள் சரிபார்க்கக்கூடிய பாடல்; (இ) செவ்வியல் மரபு (திருமந்திரம்) முதல் நாட்டுப்புறச் சந்தம் (குதம்பை, கடுவெளி) வரை வகைமை பரவல்.

சித்தர் / நூல்	முதன்மையாகத் தொடும் பரிமாணம்
திருமூலர் — திருமந்திரம்	உடல் காத்தல், மூச்சுப் பயிற்சி, சூழல் அறம்
சிவவாக்கியர்	உடல் சமத்துவம், தன்னறிதல்
சட்டைமுனி (எனக் கூறப்படும் ஞானப் பாடல்)	அண்டம்–பிண்டம்
பட்டினத்தார் — உடற்கூற்று வண்ணம், பொதுப் பாடல்கள்	கருவளர்ச்சி, பெண் உடல், பற்று
பத்திரகிரியார் — மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்	மன அமைதி, ஆணவம் அடக்கம்

சித்தர் / நூல்	முதன்மையாகத் தொடும் பரிமாணம்
கடுவெளிச் சித்தர்	சினம், உடல்நிலையாமை, நந்தவன உவமை
குதம்பைச் சித்தர்	பெண் முன்னிலை, உணவுக் கட்டுப்பாடு
அகப்பேய்ச் சித்தர்	மனத்தை விளித்துப் பேசும் உளவியல்
பாம்பாட்டிச் சித்தர்	உடல் ஆற்றல் (குண்டலினி) உவமை
இடைக்காட்டுச் சித்தர்	மேய்ச்சல்–வாழ்வியல் சூழல், பஞ்சக் கால மரபுக் கதை
தேரையர் உள்ளிட்டோருக்குக் கற்பிக்கப்படும் மருத்துவப் பாடல்கள்	நோய்த்தடுப்பு வாழ்வியல் விதிகள்

3.2 ஆய்வின் எல்லைகள்

- சித்தர் பாடல்களின் ஆசிரியர் உரிமை, காலம், பாடவேறுபாடுகள் உறுதியானவை அல்ல; எனவே இக்கட்டுரை "இன்னார்க்குக் கற்பிக்கப்படும்" என்ற நிலையில் பாடல்களை அணுகுகிறது. மேற்கோள்களின் அடிகளும் பாடல் எண்களும் பதிப்புக்குப் பதிப்பு மாறுபடலாம்.
- பாடல்களில் இடம்பெறும் மூலிகை, உணவு, யோகக் குறிப்புகள் இலக்கிய–வரலாற்றுப் பதிவுகளாக மட்டுமே ஆராயப்படுகின்றன; அவற்றின் மருத்துவப் பயன்பாட்டையோ பாதுகாப்பையோ இக்கட்டுரை மதிப்பிடவில்லை.
- ரசவாதம், காயகல்பம் போன்ற தொழில்நுட்பக் குறிப்புகள் இடம் கருதி விரிவாக ஆராயப்படவில்லை.

4. முந்தைய ஆய்வுகள் மீளாய்வு

சித்தர் ஆய்வுகள் மூன்று பெரும் திசைகளில் வளர்ந்துள்ளன: மெய்யியல்–இலக்கியவியல் ஆய்வுகள், மருத்துவ–மானிடவியல் ஆய்வுகள், சமூக–வரலாற்று ஆய்வுகள். இவற்றில் எதுவும் சூழலியல், பெண் உடல், மனநலம் என்ற மூன்றையும் ஒரே சட்டகத்தில் இணைத்து ஆராயவில்லை.

மெய்யியல்–இலக்கியவியல் திசை. கமில் வெ. ஸ்வெலெபில் (1993, 1996) சித்தர்களை மரணமின்மை, விடுதலை, ஆற்றல் நாடும் கவிஞர்களாக விவரித்தார்; அவரது ஆய்வு சித்தர் மொழியின் இரட்டைப் பொருள் தன்மையை முன்னிலைப்படுத்தியது. டி. என். கணபதி (1993) சித்தர் சிந்தனையை முறையான மெய்யியலாகக் கட்டமைத்து, அவர்களின் உடல்சார் ஆன்மீகத்தை வைதிக சடங்கியலுக்கு மாறானதாகக் காட்டினார். முத்துவும் வெங்கட்ராமன் (1990) சித்தர் மரபின் வரலாற்றைத் தொகுத்து, வெவ்வேறு காலக் கட்டங்களில் எழுந்த பாடல்கள் ஒரே "மரபாக"த் தொகுக்கப்பட்டதைச் சுட்டினார். இவற்றில் இயற்கை பெரும்பாலும் உவமையாகவே கருதப்பட்டது.

மருத்துவ–மானிடவியல் திசை. ரிச்சர்ட் வைஸ் (2009) இருபதாம் நூற்றாண்டில் சித்த மருத்துவம் "தமிழ் மருத்துவம்" என அடையாளப்படுத்தப்பட்ட விதத்தையும், சித்தர்கள் மருத்துவத் திறனைக் கொண்ட அறிஞர்களாக மறுவரையறை செய்யப்பட்டதையும் ஆராய்ந்தார். இதன் மூலம், "பழமையான அறிவியல்" என்ற கூற்றுக்களே ஒரு வரலாற்றுச் செயல்பாடு என்ற முக்கிய எச்சரிக்கையை அவர் வழங்கினார். மு. சண்முகவேலு (1987) நோய் நாடல் நூல் முக்குற்றக் கோட்பாட்டை (வாதம், பித்தம், கபம்) மரபுநூல்களின் அடிப்படையில் தொகுத்தது. டி. வி. சாம்பசிவம் பிள்ளையின் அகராதி (1991) சித்த மூலிகைப் பெயர்களைத் தாவரவியல் பெயர்களோடு இணைத்த அடிப்படை கருவி.

சூழலியல், பெண்ணியக் கோட்பாடுகள். லாரன்ஸ் புஎல் (1995) இயற்கை என்பது மனித வரலாற்றின் இணையான செயல்பாடாக இலக்கியத்தில் இருக்க வேண்டும் என்ற அளவுகோலை முன்வைத்தார். வந்தனா சிவா (1988) இந்தியச் சூழலில் பெண்களை உயிர்ப்பன்மை அறிவின் காவலர்களாகக் கண்டார்; வால் பிளம்வுட் (1993) இயற்கை/பண்பாடு, உடல்/மனம், பெண்/ஆண் என்ற இருமைகள் ஒன்றையொன்று வலுப்படுத்தும் அதிகாரச் சங்கிலியை விமர்சித்தார். இங்கு ஒரு முக்கியமான சிக்கல் உண்டு: சித்தர்கள் உடல்/மனம் இருமையை மறுக்கிறார்கள்; ஆனால் ஆண்/பெண் இருமையை பல இடங்களில் வலுப்படுத்துகிறார்கள். இந்த முரணைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் தனித்த பங்களிப்பு.

மார்த்தா ஆன் செல்பி (Selby, 2005) வடமொழி ஆயுர்வேத நூல்களில் கருவளர்ச்சிக் கதைகள் ஆண் மருத்துவரின் கோணத்தில் எழுதப்பட்டு, கருவுற்றவளின் குரலை விளிம்பிற்குத் தள்ளுவதைக் காட்டினார். இதே வாசிப்புமுறையைப் பட்டினத்தாரின் உடற்கூற்று வண்ணத்திற்கும் பொருத்தலாம் என இக்கட்டுரை முன்மொழிகிறது.

ஆய்வுத் திசை	பங்களிப்பு	எஞ்சிய இடைவெளி
மெய்யியல்–இலக்கியவியல்	சித்தர் சிந்தனையின் அமைப்பு, மொழி	இயற்கையை உவமையாக மட்டுமே கண்டது
மருத்துவ–மானிடவியல்	சித்த மருத்துவ அடையாளத்தின் வரலாறு	மனநலம், பெண் அனுபவம் தொடாதவை
சூழலியல்/பெண்ணியம்	இருமைகளின் விமர்சனம்	சித்தர் பனுவல்களில் இன்னும் பொருத்தப்படவில்லை

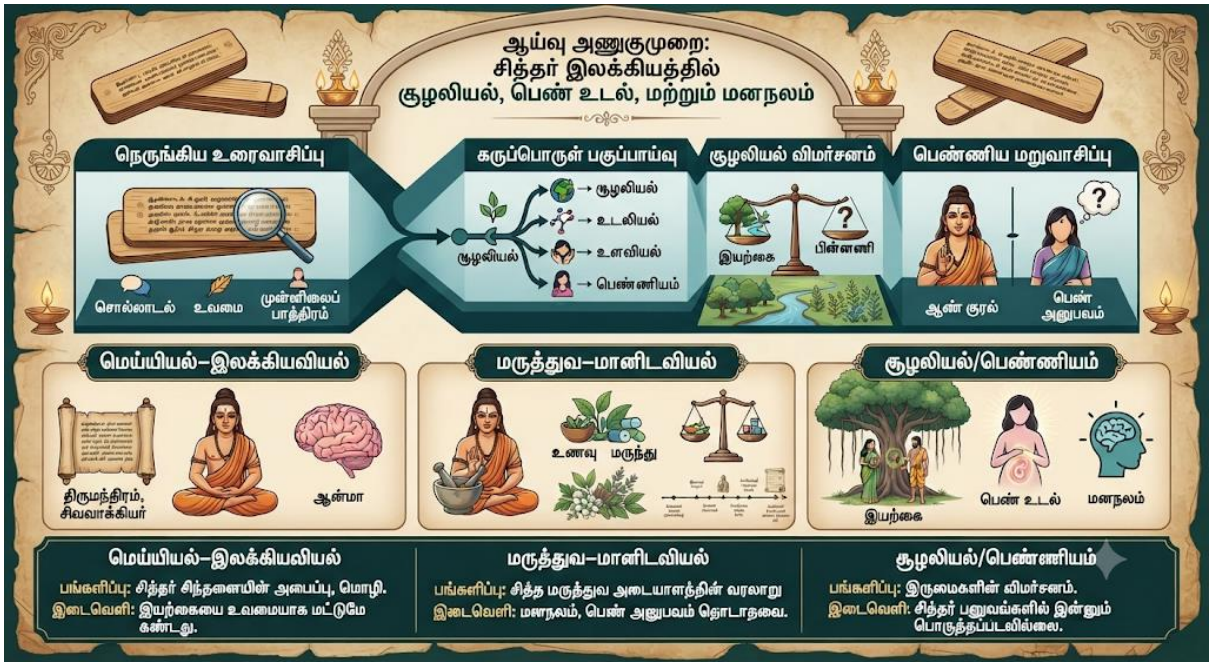

Fig 2: சித்தர் இலக்கிய ஆய்விற்கான அணுகுமுறைகள் மற்றும் முந்தைய ஆய்வுகளின் மீளாய்வு

இந்தப் படம் சித்தர் இலக்கியத்தை ஆராயப் பயன்படும் நான்கு முக்கிய அணுகுமுறைகளான உரைவாசிப்பு, கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு, சூழலியல் மற்றும் பெண்ணிய விமர்சனங்களை விளக்குகிறது. மேலும், முந்தைய மெய்யியல், மருத்துவ மற்றும் சூழலியல் சார்ந்த ஆய்வுகளின் பங்களிப்புகளையும் அவற்றிலுள்ள இடைவெளிகளையும் இது ஒப்பிட்டுத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

5. சூழலியல் அறிவு: அண்டமும் பிண்டமும் ஒன்றே

சித்தர் சூழலியலின் அடிப்படை, இயற்கையை மனிதனுக்கு வெளியே உள்ள வளமாகக் காணாமல், உடலின் விரிவாகக் காணும் பார்வை. சட்டைமுனியின் ஞானப் பாடல்களோடு இணைத்துச் சொல்லப்படும்

அண்டத்திலுள்ளதே பிண்டம்; பிண்டத்திலுள்ளதே அண்டம்

என்ற கூற்று இந்தக் காலவெளிக் கொள்கையைச் சுருக்கமாகச் சொல்கிறது. உடலைக் கட்டமைக்கும் நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் என்ற ஐம்பூதங்களே புறஉலகையும் கட்டமைக்கின்றன என்றால், நீரைக் கெடுப்பதும் காற்றைத் தீட்டுவதும் தன் உடலைக் கெடுப்பதற்குச் சமமாகும் என்ற அறம் இதிலிருந்து விளைகிறது. இதனை இக்கட்டுரை "உடல்மையச் சூழலியல்" (embodied ecology) எனக் குறிக்கிறது. இது சங்கத் திணைக் கோட்பாட்டிலிருந்து வேறுபடுகிறது: திணை மரபு நிலத்தை உணர்வின் பின்னணியாகக் கொண்டது; சித்தர் மரபு நிலத்தை உடலின் பொருட்களாகக் கொள்கிறது.

5.1 மனிதன்–இயற்கை உறவு: பகிர்வு அறம்

திருமூலரின் நன்கு அறியப்பட்ட பாடல் அறத்தை எளிய சூழல் செயல்களாகவே வரையறுக்கிறது:

யாவர்க்குமாம் இறைவற்கொரு பச்சிலை யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கொரு வாயுறை யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போதொரு கைப்பிடி யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கின்னுரை தானே (திருமந்திரம், 252)

இங்கு வழிபாடு ஒரு பச்சிலையாகச் சுருங்குகிறது; பசுவுக்கும் மனிதனுக்கும் உணவு பகிர்வு ஒரே அறவரிசையில் வைக்கப்படுகிறது. சூழலியல் விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தில், பெரும் வேள்விகளுக்குப் பதிலாக "குறைந்த நுகர்வு, அனைவருக்கும் பகிர்வு" என்ற அளவுகோல் இதில் உள்ளது. இது சூழலியல் அறிவியல் அறிக்கை அல்ல; அன்றாட அறத்தின் சூழல்சார் வெளிப்பாடு என்றே கொள்ள வேண்டும்.

கடுவெளிச் சித்தரின் "நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி" என்ற பாடல், மண்ணால் செய்த தோண்டியை (உடலை) கூத்தாடிக் கூத்தாடிச் செல்லாமல் உடைத்தவனைப் பற்றியது. இதன் மெய்யியல் பொருள் மனிதப் பிறவியை வீணாக்குவதைக் குறிக்கிறது. சூழலியல் மறுவாசிப்பில் மூன்று அடுக்குகள் தெரிகின்றன: நந்தவனம் (வளர்க்கப்பட்ட தாவர வெளி) காட்சிக் களம்; குயவனின் உழைப்பு மண்ணைப் பயன்பாட்டுப் பொருளாக்கும் நீண்ட கால உழைப்பு; அதனை எளிதில் உடைப்பது அலட்சியம். இந்தக் குறியீடு, இயற்கையிலிருந்து பெற்றதைக் கவனமாகக் கையாள வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தூண்டுகிறது.

5.2 தாவர அறிவும் மலைச் சூழலும்

சித்தர்கள் பொதிகை, கொல்லி, சதுரகிரி போன்ற மலைகளோடு மரபுவழியாகத் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றனர் (Venkatraman, 1990). குதம்பைச் சித்தரின் "மாங்காய்ப்பால் உண்டு மலைமேல் இருப்பார்க்கு" என்ற அடியில் மலை ஞானியின் வாழ்விடமாக அமைகிறது. அடியின் சுட்டுப்பொருள் யோகமாக இருந்தாலும், அதன் பிற்புலம் மலைச் சூழலே. மலைகள் மூலிகைகளின் களஞ்சியமாகவும், மூலிகைகளை அறிவது சித்தரின் தகுதியாகவும் மரபில் கருதப்பட்டது.

சித்த மருத்துவ மரபில் தாவரங்கள் சுவை (அறுசுவை), வீரியம், பிரிவு என்ற குணங்களால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன; இந்தக் குணபாடம் தாவரத்தை உடலோடு உறவாடும் ஒரு கூட்டாளியாகக் காண்கிறது (Shanmugavelu, 1987). இது தாவரத்தை வெறும் மூலப்பொருளாகக் காணாமல், செயல்மிகு உயிராகக் காணும் பார்வை. அதே வேளை, மூலிகை அறிவு ரகசியமான குரு–சீடன் மரபாகக் காக்கப்பட்டது என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்; அறிவு அனைவருக்கும் திறந்ததாக இல்லை.

5.3 நீரும் வளங்களும்: இடைக்காடரின் பஞ்சக் கதை

இடைக்காட்டுச் சித்தர் பற்றிய மரபுக் கதை, வரவிருக்கும் கொடும் பஞ்சத்தை முன்னறிந்து, அவர் தம் ஆடுகளுக்கு வறட்சியைத் தாங்கும் எருக்கங் குழையைப்

பழக்கி, சிறுதானியத்தை மண்ணுடன் கலந்து சேமித்தார் என்கிறது. இது வாய்மொழி மரபு; வரலாற்றுச் சான்றாகக் கொள்ள இயலாது. ஆனால் அதன் மையக் கருத்து தெளிவானது: வளம் குறையும் காலத்தை முன்னறிந்து, உயிர்களைத் தகவமைத்துக் காக்கும் அறிவே ஞானம். இன்றைய காலநிலை நெகிழ்வுத்தன்மை (climate resilience) சொல்லாடலோடு இதனை ஒப்பிடலாம்; ஆனால் அது நமது வாசிப்பு, கதையின் மூல் நோக்கம் அல்ல.

நீர் குறித்த சித்தர் சிந்தனை பெரும்பாலும் உடல்சார் நிலையில் வெளிப்படுகிறது: குளியல், நீர் அருந்தும் முறை, உடலின் நீர்க் கூறு (கபம்). சங்கத் திணை மரபில் உள்ளதுபோல குளம், ஏரி, ஆறு பற்றிய வளமான வரைணனைகள் சித்தர் பாடல்களில் குறைவு. இது ஒரு வரம்பு: சித்தர் சூழலியல் சமூகத் திட்டமிடல் அறிவாக அல்லாமல், தனிநபர் ஒழுக்கமாகவே அமைகிறது.

சூழல் கருத்து	**பாடல்/மரபுச் சான்று**	**சூழலியல் வாசிப்பு**
அண்டம்–பிண்டம்	சட்டைமுனி ஞானம்	உடலும் உலகும் ஒரே பொருட்களாலானவை
பகிர்வு அறம்	திருமந்திரம் 252	மனிதன், விலங்கு, தாவரம் ஒரே அறவரிசையில்
பொருள் காத்தல்	கடுவெளி, நந்தவனப் பாடல்	இயற்கைக் கொடையை வீணாக்காமை
மலைச் சூழல்	குதம்பை	மூலிகைக் களமான வாழ்விடம்
வளக் குறைவுக் கால அறிவு	இடைக்காடர் மரபுக் கதை	முன்னறிவும் தகவமைவும்

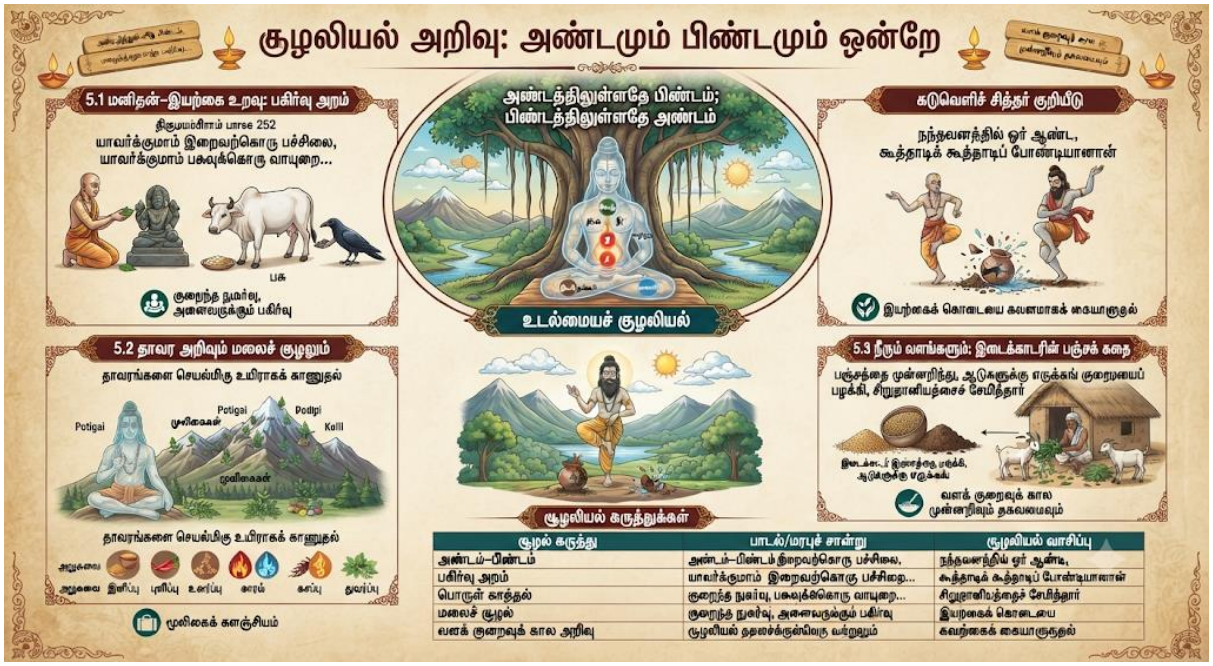

Fig 3: சித்தர்களின் சூழலியல் பார்வை: அண்டமும் பிண்டமும் ஒன்றே

இந்தப் படம் சித்தர்களின் 'உடல்மையச் சூழலியல்' கோட்பாட்டை விளக்குகிறது. இது அண்டமும் பிண்டமும் (உடலும்) ஒன்றே எனக் கருதி, இயற்கையை உடலின் ஒரு பகுதியாகப் பார்க்கிறது. மனித–இயற்கை உறவு, பகிர்வு அறம், தாவர அறிவு, மற்றும் வளங்களைக் காக்கும் ஞானம் ஆகியவற்றைத் திருமந்திரம் மற்றும் பிற சித்தர் பாடல்கள் மூலம் இது விவரிக்கிறது

6. மரபுசார் மருத்துவம்: உடலை வளர்க்கும் உபாயம்

சித்தர் மருத்துவச் சிந்தனையின் மையம் நோய் தீர்ப்பதை விட, நோய் அணுகாமல் வாழ்வது. உடலை இழிவாகக் கருதிய துறவு மரபுக்கு மாறாக, திருமூலர் உடல் காத்தலை ஆன்மீகக் கடமையாக அறிவிக்கிறார்:

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர் திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்
வளர்த்தேனே (திருமந்திரம், 724)

அடுத்த பாடலில் (725) உடலை முன்னர் "இழுக்கு" எனக் கருதியதாகவும், பின்னர் அதனுள் "உத்தமன் கோயில்கொண்டான்" எனக் கண்டதாகவும் திருமூலர் கூறுகிறார். இந்த மனமாற்றம் சித்தர் மருத்துவத்தின் செவ்வியல் நியாயமாகும்: உடல்நலம் ஞானத்துக்கு முன்நிபந்தனை.

6.1 முக்குற்றமும் சமநிலையும்

சித்த மரபு உடலை வாதம், பித்தம், கபம் என்ற மூன்று தாதுக்களின் சமநிலையாகக் காண்கிறது (Shanmugavelu, 1987). வள்ளுவரின் "மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும்" (குறள் 941) என்ற கூற்று இந்தக் கோட்பாடு தமிழில் சித்தர்க்கு முன்பே இருந்ததைக் காட்டுகிறது. சூழலியல் பார்வையில் இதன் முக்கியத்துவம்: மூன்று தாதுக்களும்

பருவகாலம், நிலம், உணவு ஆகியவற்றால் மாறுபடுகின்றன என்று மரபு கூறுகிறது. எனவே நோய் என்பது உடலுக்கும் சூழலுக்கும் இடையிலான உறவின் சீர்கேடாகக் கருதப்படுகிறது; இதுவே இக்கட்டுரையின் முதல் கருதுகோளை வலுப்படுத்தும் இணைப்பு.

6.2 உணவுப் பழக்கமும் நோய்த்தடுப்பும்

தேரையருக்குக் கற்பிக்கப்படும் "பிணி அணுகா விதி" மரபுப் பாடல்கள் "பாலுண்போம் எண்ணெய்பெறின் வெந்நீரிற் குளிப்போம்" என்று தொடங்கி, உணவு, உறக்கம், குளியல், பாலுறவு, மலக்கழிவு ஆகியவற்றுக்கு விதிகளை வகுக்கின்றன. இவை மருந்துச் சீட்டுகள் அல்ல; அன்றாட வாழ்வின் ஒழுக்கவிதிகள். "உணவே மருந்து, மருந்தே உணவு" என்ற மக்கள் மொழிக் கூற்று இந்த மரபின் சமூகத் தொடர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.

இங்கு கவனிக்க வேண்டிய சூழலியல் அம்சம்: உணவுவிதிகள் பருவகாலத்தோடும் (கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில்) உள்ளூர் விளைபொருள்களோடும் பிணைந்தவை. இது இன்றைய "உள்ளூர் உணவு" (local food systems) கருத்தோடு ஒத்துப்போகிறது; ஆனால் ஒத்துப்போவது ஒன்றே அறிவியல் உறுதிப்பாடு ஆகாது.

6.3 மூச்சு: உடலுக்கும் மனத்துக்கும் இடையிலான பாலம்

ஏற்றி இறக்கி இருகாலும் பூரிக்கும் காற்றைப் பிடிக்கும் கணக்கறி வாரில்லை
(திருமந்திரம், 571)

திருமூலர் மூச்சுப் பயிற்சியை (பிராணாயாமம்) உடல்நலத்தையும் மன அடக்கத்தையும் இணைக்கும் கலையாகக் காண்கிறார். காற்று என்பது ஐம்பூதங்களில் ஒன்று என்பதால், மூச்சுப் பயிற்சியே அண்டத்தையும் பிண்டத்தையும் இணைக்கும் நேரடிப் பாலம். இந்தக் கருத்து பகுதி 8-இல் மனநலத்தோடு மீண்டும் இணைக்கப்படும்.

6.4 மருத்துவ அறிவுப் பரிமாற்றம்

சித்தர் மருத்துவ அறிவு மூன்று வழிகளில் கடத்தப்பட்டது:

1. **செய்யுள் நினைவுமுறை** — மருந்துச் செய்முறைகள் வெண்பா, விருத்தம் போன்ற யாப்புகளில் அமைந்ததால் மனப்பாடம் செய்யக் கூடியனவாக இருந்தன.
2. **குரு–சீடன் மரபு** — பரிபாஷை (மறைபொருள்) மொழி அறிவைத் தகுதியான சீடனுக்கு மட்டும் திறந்தது (Zvelebil, 1993).
3. **குடும்ப மரபு** — வைத்தியக் குடும்பங்களில் ஓலைச்சுவடிகள் வழியாகவும், வீட்டுப் பெண்களின் அன்றாட இல்ல மருத்துவம் வழியாகவும் அறிவு தொடர்ந்தது.

மூன்றாவது வழி இலக்கியத்தில் கிட்டத்தட்ட பதிவாகவில்லை. இந்த மௌனம் பகுதி 7-இன் பெண்ணிய மறுவாசிப்புக்குத் தொடக்கமாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டில் அச்சுநூல்களும் கல்லூரிகளும் இந்த மரபை நிறுவனமயமாக்கியபோது, சித்தர்கள் "தமிழ் மருத்துவத்தின் தந்தையர்" என மறுவரையறை செய்யப்பட்டனர் (Weiss, 2009).

Fig 4: சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் மற்றும் மரபுகள்

இந்தப் படம் சித்த மருத்துவத்தின் நான்கு முக்கிய கூறுகளை விளக்குகிறது. இது வாதம், பித்தம், கபம் ஆகிய முக்குற்றங்களின் சமநிலையை வலியுறுத்துகிறது. உணவே மருந்து என்ற அடிப்படையில் நோய்த்தடுப்பு முறைகளையும், உடல்-மனதை இணைக்கும் மூச்சுப் பயிற்சியையும் (பிராணாயாமம்) இது விவரிக்கிறது. இறுதியாக, குரு-சீடன் மற்றும் குடும்பம் வழியாக மருத்துவ அறிவு எவ்வாறு கடத்தப்பட்டது என்பதையும் இது காட்டுகிறது.

7. பெண்களின் உடல்சார் அறிவு: ஒரு பெண்ணிய மறுவாசிப்பு

சித்தர் இலக்கியத்தில் பெண் உடல் அடிக்கடி பேசப்படுகிறது; ஆனால் பெண் அரிதாகவே பேசுகிறாள். இந்த சமநிலையின்மையே இப்பகுதியின் மையக் கண்டுபிடிப்பு. சாண்டரா ஹார்டிங் (Harding, 1991) அறிவு எங்கிருந்து வருகிறது என்ற "நிலைப்பாட்டு" (standpoint) கேள்வியையும், எலிசபெத் க்ரோஸ் (Grosz, 1994) உடல் என்பது சொல்லாடலால் எழுதப்படும் பரப்பு என்ற கருத்தையும் இங்கு பயன்படுத்துகிறோம்.

7.1 மாயையாக எழுதப்படும் பெண் உடல்

பட்டினத்தார் பாடல்களில் "பெண்ணாகி வந்தொரு மாயப் பிசாசம்" எனத் தொடங்கும் பாடல் பெண்ணைத் துறவியை வழிதவறச் செய்யும் மாயையாகச் சித்திரிக்கிறது. இங்கு பேசுபவர் ஆண் துறவி; பெண் உடல் அவரது தன்னடக்கத்துக்கு அச்சுறுத்தலாகும் பொருள். பெண் தன் உடலை எவ்வாறு உணர்கிறாள் என்பதற்கு

இங்கு இடமில்லை. வால் பிளம்வுடின் (Plumwood, 1993) சொற்களில், இது "பிறமையாக்கல்" (backgrounding): ஒரு தரப்பு மற்றொரு தரப்பின் விடுதலைக் கதைக்குப் பின்னணியாக மட்டுமே இருக்கிறது.

இந்தத் துறவுச் சொல்லாடலைக் காலத்தின் வரலாற்றுச் சூழலில் வைத்தும் பார்க்க வேண்டும். இதே பட்டினத்தார் தம் உடலையும் அழுகும் பொருளாகக் காண்கிறார்; எனவே இகழ்ச்சி பெண் உடலுக்கு மட்டும் உரியதில்லை. ஆனால் ஆண் உடல் "துறக்கும்" உடலாகவும், பெண் உடல் "துறக்கப்பட வேண்டிய" உடலாகவும் இரும் இருமை நீடிக்கிறது. இதுவே கருதுகோள் 2-ஐ உறுதிப்படுத்தும் முதன்மைச் சான்று.

7.2 கருவளர்ச்சி: அறிவும் மௌனமும்

பட்டினத்தாரின் உடற்கூற்று வண்ணம் "ஒருமட மாதும் ஒருவனு மாகி" எனத் தொடங்கி, கருவுறுதல் முதல் மாதம்தோறும் கருவின் வளர்ச்சி, பிறப்பு, மூப்பு, இறப்பு வரையிலான வாழ்க்கைச் சுழற்சியை வரிசைப்படுத்துகிறது. தமிழ் இலக்கியத்தில் கருவளர்ச்சியை இவ்வளவு விரிவாகச் சொல்லும் பனுவல்கள் அரிது. ஆனால் இந்தக் கதையின் நோக்கம் உடலின் நிலையாமையைக் காட்டித் துறவுக்குத் தூண்டுவது; கருவுற்றவளின் உடல்வலி, உணவு, கவனிப்பு என்ற அனுபவங்கள் அதில் இல்லை. மார்த்தா செல்பி (Selby, 2005) ஆயுர்வேத நூல்களில் கண்டதுபோல, கருவுற்றவள் இங்கும் கண்காணிக்கப்படும் உடலாகவே இருக்கிறாள்.

மாறாக, மகப்பேறு வாழ்வின் அனுபவ அறிவு — மருத்துவச்சியின் கைத்திறன், பிரசவத்திற்குப் பிந்தைய பத்திய உணவு, தாய்ப்பால் பெருக்கும் உணவுகள், குழந்தைத் தைலக் குளியல் முறைகள் — சித்தர் செவ்வியல் பனுவலில் அரிதாகவே வருகிறது. அது வீடுகளிலும் ஊர்களிலும் பெண்களின் வாய்மொழி மரபாகவே தொடர்ந்தது. எனவே சித்தர் மரபின் அறிவுக் கட்டமைப்பு இரண்டு அடுக்குகளாகக் காணப்படுகிறது: எழுதப்பட்ட ஆண் ஞானம்; எழுதப்படாத பெண் அனுபவம். வந்தனா சிவா (Shiva, 1988) கூறும் "மறைக்கப்பட்ட பெண் அறிவு" இங்கு தெளிவாகத் தெரிகிறது.

7.3 சமத்துவத்தின் இடைவெளிகள்

சிவவாக்கியரின் "பறைச்சியாவது ஏதடா பனத்தியாவது ஏதடா" என்ற பாடல், இறைச்சி, தோல், எலும்பில் சாதி அடையாளம் இல்லை என்று உடலின் சமத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. இது சாதிக் கட்டமைப்பைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் வலிமையான உடல்சார் வாதம். ஆனால் பெண்ணியக் கண்ணோட்டத்தில், இங்கும் பெண்கள் ஆண் பேசுபவரின் வாதத்திற்கான எடுத்துக்காட்டுகளாகவே இடம்பெறுகின்றனர்; சாதி மறுப்பு பாலின் மறுப்பாக வளரவில்லை.

7.4 பெண் குரலின் தடங்கள்

மௌனத்தின் நடுவிலும் சில தடங்கள் உள்ளன:

- **குதம்பைச் சித்தர்** — "குதம்பை" பெண்கள் அணியும் காதணி; பாடல்கள் பெண்ணை விளித்துப் பேசுகின்றன. சில மரபுகள் இவரைப் பெண் சித்தராகக்

கொள்கின்றன; இது உறுதியானதல்ல. எனினும், பெண் இங்கு ஞானத்தைப் பெறும் கேட்பவளாக இருக்கிறாள்; இடற்பாடாக அல்ல.

- **ஔவையார்** — சில சித்தர் பட்டியல்களில் இடம்பெறும் ஔவையாருக்குக் கற்பிக்கப்படும் யோக நூல்கள் (எ.கா. ஔவைக் குறள்), பெண்ணுக்கு உடல்சார் ஞானத்தின் அதிகாரத்தை வழங்கும் அரிய சான்று. ஆசிரியர் உரிமை விவாதத்திற்குரியது.
- **காரைக்கால் அம்மையார்** — சித்தர் மரபுக்கு முன்னைய நாயன்மார்; அழகிய பெண் உடலைத் தானே மறுத்து பேய்வடிவைத் தேர்ந்தெடுத்த இவரது தன்முனைப்பு, பெண் தன் உடலைத் தானே வரையறுக்கும் ஒரு மாற்றுச் சாத்தியம்.

அறிவுத் தளம்	பெண் உடலின் இடம்	கட்டுப்பாடு / மௌனம்
துறவுச் சொல்லாடல் (பட்டினத்தார்)	மாயை, ஈர்ப்பு, அச்சுறுத்தல்	பெண் உணர்வுக்கு இடமில்லை
கருவளர்ச்சி (உடற்கூற்று வண்ணம்)	கருவுக் கலன்	தாயின் அனுபவம் விடப்படுகிறது
சமத்துவவாதம் (சிவவாக்கியர்)	சாதி மறுப்புக்கான எடுத்துக்காட்டு	பால்மை விமர்சனம் இல்லை
கேட்பவள் (குதம்பை)	ஞானம் பெறுபவள்	ஆசிரியர் பால்மை ஐயம்
வீட்டு மருத்துவம் (வாய்மொழி)	அறிவுடையவள், மருத்துவச்சி	செவ்வியல் பனுவலில் பதிவில்லை

8. உளவியலும் மனநலமும்: மனமெனும் அகப்பேய்

சித்தர்கள் மனத்தை ஒரு தனித்த உறுப்பாகக் காணாமல், உடல், மூச்சு, புலன்கள் ஆகியவற்றோடு பிணைந்த இயக்கமாகக் காண்கின்றனர். சினம், ஆசை, பற்று, ஆணவம் ஆகியவை இங்கு அறக் குறைகளாக மட்டும் அல்லாமல், தன்னைத் தானே வருத்தும் மனப் பிணிகளாகவும் காணப்படுகின்றன.

8.1 மனத்தை விளித்துப் பேசுதல்

அகப்பேய்ச் சித்தரின் பாடல்கள் "அகப்பேய்" (அகம் + பேய்: உள்ளே உலவும் அலையும் மனம்) என்ற முடிபு விளியை மீண்டும் மீண்டும் ஒலிக்கின்றன. மனத்தை ஒரு முன்னிலையாளராக விளித்துப் பேசுவது ஒரு முக்கிய உளவியல் உத்தி: பேசுபவர் தம் மனத்திலிருந்து ஒரு இடைவெளியை உணருகிறார். இன்றைய உளவியலில் "எண்ணங்களிலிருந்து விலகிநிற்றல்" (cognitive defusion) எனப் பேசப்படும் கருத்தோடு இதற்குச் சாயல் உண்டு; ஆனால் இது ஒரு ஒப்புமை மட்டுமே, சமன் அல்ல.

இடைக்காட்டுச் சித்தர் மேய்ச்சல் வாழ்விலிருந்து உவமைகளை எடுக்கிறார்: மனமும் புலன்களும் அலையும் கால்நடைகள்; அவற்றை அடித்து அடக்காமல் மேய்ப்பவனைப் போல வழிநடத்த வேண்டும். இங்கு மனமேலாண்மைக்கான உவமை முழுமையாக

உள்ளூர்ச் சூழலிலிருந்தே வருகிறது — இதுவே சூழலியலும் மனநலமும் சந்திக்கும் ஒரு மொழியியல் சான்று.

8.2 சினம்

கடுவெளிச் சித்தரின் பாடல் மனத்தை நேரடியாக விளிக்கிறது:

> *பாபஞ் செய்யாதிரு மனமே — நாளைக் கோபஞ் செய்தே யமன் கொண்டோடிப் போவான்*

இங்கு சினம் மனிதனிடமிருந்து மறைந்து, இறப்பின் செயலாக மாற்றி வைக்கப்படுகிறது: நாம் சினத்தை வளர்க்கிறோம்; இறுதியில் சினமே நம்மைக் கொண்டுசெல்லும். வள்ளுவரின் "தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க" (குறள் 305) என்ற காத்தல் சிந்தனையோடு இது தொடர்ச்சி கொள்கிறது: சினத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது மற்றவரைக் காக்கும் அறம் மட்டுமல்ல; தன்னைக் காக்கும் நலமும்.

8.3 ஆசையும் பற்றும்

பட்டினத்தாரின் "காதற்ற ஊசியும் வாராது காண் கடைவழிக்கே" என்ற வரி, உடைமைப் பற்றின் பயனின்மையை ஒரு சிறிய பொருளின் வழியே சொல்கிறது. சூழலியல் வாசிப்பில் இது நுகர்வுவெறிக் கெதிரான ஒரு மனவியல் அடிப்படையாகும்: போதும் என்ற உணர்வு மனநலத்தையும் இயற்கை வளத்தையும் ஒரே நேரத்தில் காக்கிறது. இந்த இணைப்பே இக்கட்டுரையின் மூன்றாம் கருதுகோளை வலுப்படுத்துகிறது.

அதே வேளை, துறவு மம்மர்க் கெல்லாம் பொருந்தும் மனநல மாதிரி அல்ல. உறவுகள் மீதான முழு மறுப்பு, இன்றைய மனநல அறிவியல் மனித இணைப்பை மனநலத்தின் அடிப்படையாகக் காணும் பார்வையோடு மோதுகிறது. எனவே "பற்றறு" என்ற சித்தர் அறிவுறுத்தலை அளவறிந்த பற்று, உடைமைவெறிக் கெதிரான எச்சரிக்கை என்று மொழிபெயர்ப்பதே பொருத்தமான சமகால வாசிப்பு.

8.4 தன்னறிதலும் மன அமைதியும்

சிவவாக்கியரின் "ஓடியோடி யோடியோடி யுட்கலந்த சோதியை" என்ற பாடல், வெளியே தேடி ஓடும் மனிதனின் களைப்பை மீண்டும் மீண்டும் வரும் சொற்களால் நடித்துக் காட்டுகிறது; தேடல் உள்நோக்கித் திரும்ப வேண்டும் என்பதே அதன் மையம். பத்திரகிரியாரின் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல் இந்த உள்நோக்கு நிலையை ஒரு ஏக்கமாகவே வெளிப்படுத்துகிறது:

> *ஆங்காரம் உள்ளடக்கி ஐம்புலனைச் சுட்டறுத்துத் தூங்காமல் தூங்கிச் சுகம்பெறுவது எக்காலம்*

"தூங்காமல் தூங்குதல்" — விழிப்புடன் கூடிய ஓய்வு — சித்தர் மன அமைதிக்கும் இன்றைய நினைவுணர்வு (mindfulness) கருத்துக்கும் இடையே குறிப்பிடத்தக்க ஒரு மொழிப் பாலம். ஆனால் வேறுபாடு அடிப்படையானது: சித்தர்களுக்கு அமைதி

வீடுபேற்றுக்கான வழி; இன்றைய மனநல முறைகளுக்கு அது வாழ்வின் தரத்தை உயர்த்தும் கருவி.

8.5 உடல் ஆற்றலின் உவமை

பாம்பாட்டிச் சித்தரின் "ஆடு பாம்பே" என்ற முடிபு, மூலாதாரத்தில் சுருண்டிருக்கும் குண்டலினி ஆற்றலைக் குறிக்கும் உவமையாக வாசிக்கப்படுகிறது (Zvelebil, 1993). இங்கு ஒரு சூழல் உயிரினம் (பாம்பு) உடலின் உள்ளாற்றலுக்கும் மன எழுச்சிக்கும் உவமையாகிறது; அண்டம்–பிண்டம் கோட்பாடு மொழியின் உள்ளேயே செயல்படுவதை இது காட்டுகிறது.

மனப் பிணி / நிலை	**சித்தர் சான்று**	**சித்தர் மருந்து**	**சமகாலச் சாயல் (ஒப்புமை மட்டும்)**
அலையும் மனம்	அகப்பேய்; இடைக்காடர்	மனத்தை விளித்துப் பேசுதல், மேய்ப்பு	எண்ணங்களிலிருந்து விலகிநிற்றல்
சினம்	கடுவெளி	மரண நினைவு, அறம்	உணர்வு மேலாண்மை
பற்று, உடைமைவெறி	பட்டினத்தார்	நிலையாமை உணர்வு	போதும் என்ற நிறைவு
ஆணவம்	பத்திரகிரியார்	உள்ளடக்கம், புலனடக்கம்	நினைவுணர்வு
வெளித் தேடல்	சிவவாக்கியர்	தன்னறிதல்	சுயப் பிரதிபலிப்பு
உடல்–மனச் சீர்கேடு	திருமூலர், பாம்பாட்டி	மூச்சுப் பயிற்சி, யோகம்	மூச்சுசார் தளர்வுத் துல்லியம்

அட்டவணையின் கடைசிந் நெடுவரிசை மொழியியல் ஒப்புமையையே காட்டுகிறது; சித்தர் முறைகள் மனநல சிகிச்சைக்கு மாற்றாகும் என்ற பொருளில் அல்ல.

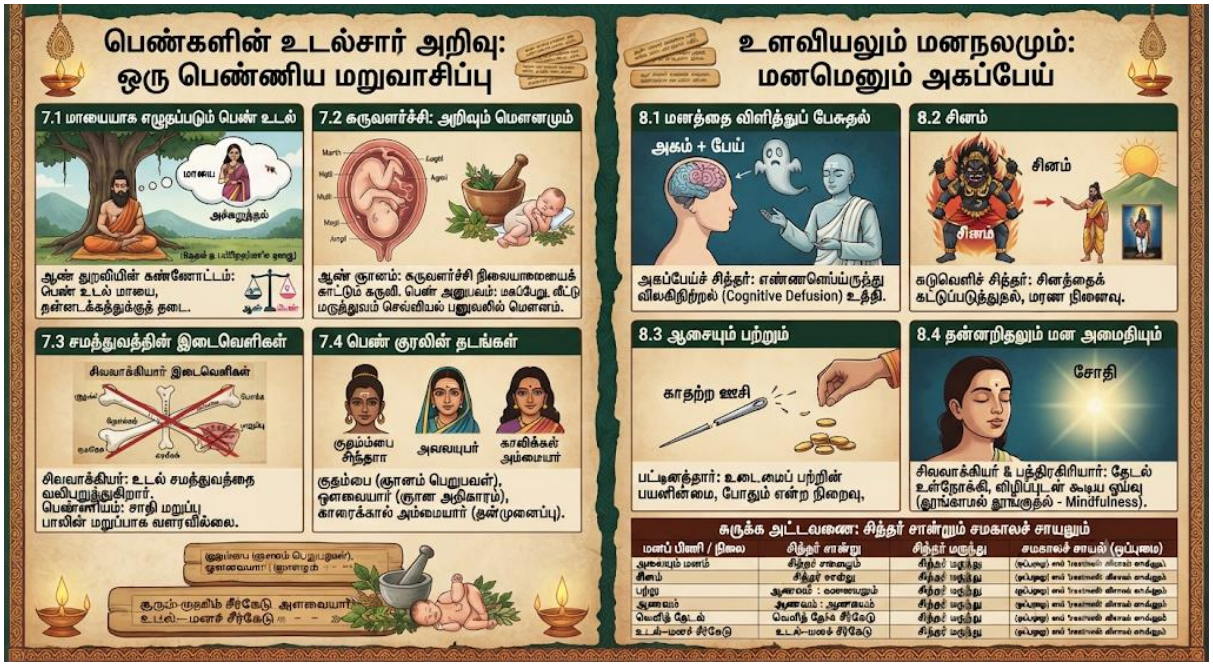

Fig 5: பெண்களின் உடல்சார் அறிவும் சித்தர்களின் உளவியலும்

இந்தப் படம் சித்த இலக்கியத்தில் பெண் உடலின் நிலை மற்றும் மனநலக் கருத்துகளை ஆராய்கிறது. இது துறவுச் சொல்லாடலில் பெண் உடல் மாயையாகக் கருதப்படுவதையும், கருவளர்ச்சியில் தாய்மை அனுபவம் விடுபடுவதையும் பெண்ணியக் கோணத்தில் விளக்குகிறது. மேலும், மனம், சினம், பற்று மற்றும் மன அமைதி குறித்த சித்தர் உளவியல் கோட்பாடுகளையும் சமகால ஒப்புமைகளையும் இது விவரிக்கிறது.

9. ஒருங்கிணைந்த விவாதம்: இயற்கை–உடல்–மனம்

நான்கு பரிமாணங்களையும் ஒன்றாக வைத்துப் பார்க்கும்போது, சித்தர் அறிவுக் கட்டமைப்பு மூன்று இணைப்புகளைக் கொண்ட ஒரு முக்கோணமாகத் தெரிகிறது; அந்த முக்கோணத்தின் அடியில் பாலின் பிளவு ஒன்று ஓடுகிறது.

இணைப்பு	செயல்முறை	முதன்மைச் சான்று
இயற்கை → உடல்	ஐம்பூதம், உணவு, மூலிகை, பருவகாலம்	அண்டம்–பிண்டம்; முக்குற்றம்; தேரையர் விதிகள்
உடல் → மனம்	மூச்சு, யோகம், உடல் காத்தல்	திருமந்திரம் 571, 724; பாம்பாட்டி
மனம் → இயற்கை	பற்றின்மை, பகிர்வு, சினமின்மை	திருமந்திரம் 252; பட்டினத்தார்; கடுவெளி
அடிப்பிளவு: பால்மை	ஆண் உடல் = சாதகன்; பெண் உடல் = தடை	பட்டினத்தார்; உடற்கூற்று வண்ணம்

9.1 முக்கோணத்தின் வலிமை

மூன்று இணைப்புகளும் ஒன்றையொன்று வலுப்படுத்துகின்றன. உடல் இயற்கையால் ஆனது என்பதால் இயற்கையைக் காப்பது உடலைக் காப்பதாகும்; மனம் உடலோடு பிணைந்ததால் உடல்நலம் மனநலமாகும்; மனம் அடங்கினால் இயற்கையை வற்றச்செய்யும் ஆசை குறையும். இது இன்றைய "ஒரே நலம்" (One Health) கருத்தாக்கத்துடன் ஒரு குறியீட்டு ஒற்றுமையைக் கொண்டுள்ளது: மனித நலம் சூழல் நலத்திலிருந்து பிரிக்கமுடியாதது. ஆனால் இரண்டின் அடிப்படைகளும் வேறு: சித்தர் ஒற்றுமை அகநோக்கு அனுபவத்தில் நிற்கிறது; One Health நோய்ப் பரவல் தரவுகளில் நிற்கிறது.

9.2 அடிப்பிளவு: யாருடைய உடல்?

முக்கோணம் ஒருமையைப் பேசினாலும், அதன் "உடல்" என்ற முனை மறைமுகமாக ஆண் சாதகனின் உடலாகவே கற்பனை செய்யப்படுகிறது. இதனால் இரண்டு விளைவுகள்: (அ) பெண் உடல் இயற்கையுடன் அடையாளப்படுத்தப்பட்டு, இரண்டும் "மாயை" என்ற ஒரே கட்டுக்குள் வைக்கப்படுகின்றன இது சூழல்பெண்ணியம் (Mies & Shiva, 1993) விமர்சிக்கும் அதே இணைப்பு; (ஆ) பெண்களின் மருத்துவ, உணவு, மகப்பேறு அறிவு சித்தர் மரபின் அண்டம்–பிண்டம் கோட்பாட்டை அன்றாடம் நடைமுறைப்படுத்திய அறிவு பனுவலில் இடம்பெறவில்லை. முரண்பாடாக, சித்தர் சூழலியலின் நடைமுறைப் பகுதியை அதிகம் சுமந்தவர்கள் பெண்களே.

எனவே மைய ஆய்வுக் கேள்விக்கான பதில் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டது. சித்தர் இலக்கியம் இயற்கையையும் உடல்–மன நலத்தையும் அண்டம்–பிண்டம் என்ற ஒருமைக் கோட்பாட்டால் தொடர்புபடுத்துகிறது. அந்தக் கட்டமைப்பில் பெண் உடல் பெரும்பாலும் ஆண் துறவியின் பார்வையில் அறியப்படும் பொருளாகவும் தடையாகவும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது; பெண்ணின் அனுபவம் எழுதப்படாத மரபில் வாழ்கிறது.

9.3 வரலாற்று எச்சரிக்கைகள்

சமகாலக் கருத்துகளோடு ஒப்பிடும்போது ஐந்து எச்சரிக்கைகள் தேவை:

1. **காலம்பிறழ்வு (anachronism)** — சித்தர்கள் "சூழலியலாளர்கள்" அல்லர்; அவர்களின் நோக்கம் வீடுபேறு. சூழலியல் வாசிப்பு நமது கேள்வி; அவர்களின் நோக்கம் அல்ல.
2. **கற்பனையாக்கல் (romanticisation)** — "பழந்தமிழர் எல்லாம் அறிந்திருந்தனர்" என்ற கூற்றுகளை இக்கட்டுரை மறுக்கிறது; இது மரபைத் திறனாய்வுக்கு அப்பால் வைக்கிறது.
3. **மருத்துவக் கூற்றுகள்** — இலக்கியப் பதிவு ஒரு நம்பிக்கைக்கும் நடைமுறைக்கும் சான்று; அதன் மருத்துவப் பயனுக்குச் சான்று அல்ல.
4. **சமூகக் கட்டமைப்பு** — சாதி மறுப்பும் பால்மை மறுப்பும் ஒன்றாகவே வரவேண்டியதில்லை என்பதைச் சிவவாக்கியர் பாடல்களே காட்டுகின்றன.

5. **பனுவல் நிலையாமை** — ஆசிரியர், காலம், பாடவேறுபாடுகள் உறுதியானவை அல்ல; ஒரே "சித்தர் கொள்கை" என்று பொதுமைப்படுத்துவது எச்சரிக்கையுடன் செய்யப்பட வேண்டும்.

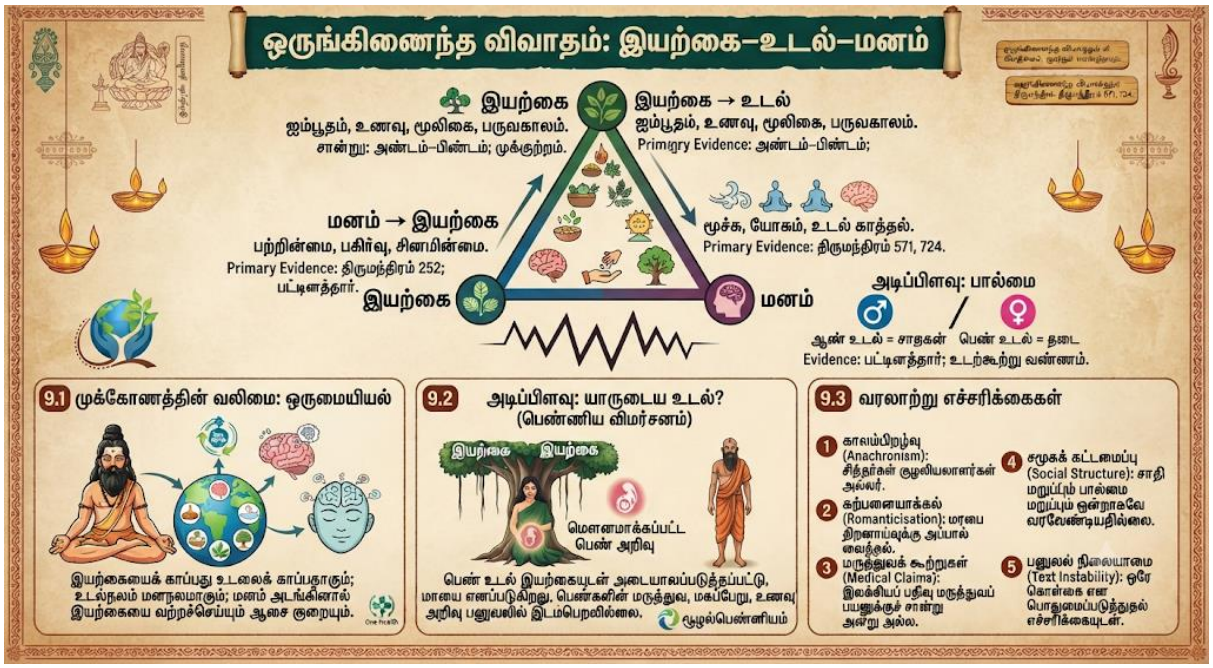

Fig 6: இயற்கை, உடல் மற்றும் மனம்: ஒருங்கிணைந்த விவாதமும் வரலாற்று எச்சரிக்கைகளும்

இந்தப் படம் இயற்கை, உடல் மற்றும் மனம் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான இணைப்புகளை முக்கோண வடிவில் விளக்குகிறது. இது 'ஒரே நலம்' (One Health) தத்துவத்தையும், ஆண் துறவி மையக் கட்டமைப்பில் பெண் உடல் விடுபடும் 'அடிப்பிளவு' பாலினச் சிக்கலையும் அலசுகிறது. மேலும், வரலாற்று ஆய்வுகளில் காலம்பிறழ்வு மற்றும் கற்பனையாக்கல் போன்ற ஐந்து எச்சரிக்கைகளையும் இது முன்வைக்கிறது.

10. முடிவுரை

சித்தர் இலக்கியம் இயற்கை, உடல், மனம் ஆகியவற்றை ஒரே அறிவுக் களமாகக் காண்கிறது என்பதை இக்கட்டுரை நிறுவியுள்ளது; அதே வேளை, அந்தக் களம் பால்மை சார்ந்த ஒரு பிளவைக் கொண்டுள்ளது என்பதையும் காட்டியுள்ளது. மூன்று கருதுகோள்களும் பனுவல் சான்றுகளால் ஆதரிக்கப்படுகின்றன.

ஆய்வு முடிவுகள்

1. அண்டம்–பிண்டம் கோட்பாடு "உடல்மையச் சூழலியல்" ஒன்றைக் கட்டமைக்கிறது: இயற்கை உடலின் நீட்சி, அதன் பின்னணி அல்ல.
2. மருத்துவக் குறிப்புகள் நோய்த்தடுப்பு, உணவுவிதி, மூச்சுப் பயிற்சி ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டவை; அவை குரு–சீடன், செய்யுள், குடும்ப மரபுகளின் வழியே கடத்தப்பட்டன.

3. பெண் உடல் துறவுச் சொல்லாடலில் மாயையாகவும், கருவளர்ச்சிப் பாடலில் கலனாகவும் வருகிறது; பெண்களின் அனுபவ அறிவு செவ்வியல் பனுவலில் மௌனமாக்கப்பட்டு, வாய்மொழியில் தொடர்கிறது.
4. சினம், ஆசை, பற்று, ஆணவம் ஆகியவற்றை மனப் பிணிகளாகக் காணும் சித்தர் உளவியல், உணர்வு மேலாண்மைக் கருத்துகளோடு மொழியியல் ஒப்புமை கொண்டது; விளைவுகளில் அல்ல.

ஆய்வுப் பங்களிப்பு. இக்கட்டுரை சித்தர் ஆய்வில் மூன்று பங்களிப்புகளை வழங்குகிறது: (அ) சூழலியல், மருத்துவம், மனநலம் என்ற தனித்தனியாக ஆராயப்பட்ட தளங்களை "இயற்கை–உடல்–மனம்" முக்கோணமாக இணைக்கிறது; (ஆ) சித்தர் உடல்மையவாதத்தின் பால்மைச் சாய்வை முறையான பெண்ணிய மறுவாசிப்பால் வெளிப்படுத்துகிறது; (இ) இந்திய அறிவு மரபுகள் (IKS) ஆய்வுகளுக்கு, பெருமிதமும் அல்லாத, ஏளனமும் அல்லாத ஒரு வரலாற்றுணர்வுமிக்க வாசிப்பு மாதிரியை முன்வைக்கிறது.

எதிர்கால ஆய்வுத் திசைகள்

- சித்த மருத்துவச் சுவடிகளில் பெண்ணோய், மகப்பேறு பகுதிகளைத் தொகுத்து, இலக்கியச் சொல்லாடலோடு ஒப்பிடுதல்.
- கொங்கு போன்ற வட்டாரங்களில் மருத்துவச்சிகள், மூத்த பெண்களின் வாய்மொழி அறிவை அறநெறிச் சம்மதத்துடன் ஆவணப்படுத்துதல்.
- சித்தர் பாடல்களின் பாடவேறுபாடுகளைத் திறனாய்வுப் பதிப்பாக்கி, சொல்வரிசை அடிப்படையில் இயற்கை, உடல், மனம் சார்ந்த சொற்களின் பரவலை கணினிவழிக் கல்விப்புலம் (digital humanities) மூலம் அளவிடுதல்.
- சித்தர் மனநலச் சிந்தனைகளை முறையான உளவியல் ஆய்வுடன் இணைத்து, உரையாடல் கருவிகளாகக் கல்விச் சூழலில் சோதித்தல்.

இறுதியாக, சித்தர்களின் அழைப்பு — உன்னுள் நோக்கு — இன்று மரபையே நோக்கித் திரும்புகிறது: அதன் உள்ளே யாருடைய உடல் பேசப்பட்டது, யாருடைய அறிவு மௌனமாக்கப்பட்டது என்று கேட்பதே சித்தர் மரபுக்குச் செய்யக்கூடிய மிகுந்த மரியாதை.

11. துணைநூற்பட்டியல்

முதன்மைந் நூல்கள்

1. திருமூலர். (n.d.). *திருமந்திரம்* [Tirumantiram]. [பயன்படுத்திய உரைப் பதிப்பு, பதிப்பகம், ஆண்டு சேர்க்கவும்]
2. திருவள்ளுவர். (n.d.). *திருக்குறள்* [Tirukkuṟaḷ]. [பயன்படுத்திய பதிப்பைச் சேர்க்கவும்]
3. *பதினெண் சித்தர் பெரிய ஞானக் கோவை* [The great anthology of wisdom of the eighteen Siddhas]. (n.d.). பி. இரத்தின நாயகர் அண்ட் சன்ஸ். [சிவவாக்கியர், பட்டினத்தார்,

பத்திரகிரியார், கடுவெளி, குதம்பை, அகப்பேய், பாம்பாட்டி, இடைக்காட்டுச் சித்தர் பாடல்களுக்கு; பயன்படுத்திய பதிப்பாண்டை சரிபார்க்கவும்]

இரண்டாம்நிலை நூல்கள்

References

Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. Qualitative Research in Psychology, 3(2), 77–101. https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa

Buell, L. (1995). The environmental imagination: Thoreau, nature writing, and the formation of American culture. Belknap Press of Harvard University Press.

Ganapathy, T. N. (1993). The philosophy of the Tamil Siddhas. Indian Council of Philosophical Research.

Glotfelty, C., & Fromm, H. (Eds.). (1996). The ecocriticism reader: Landmarks in literary ecology. University of Georgia Press.

Grosz, E. (1994). Volatile bodies: Toward a corporeal feminism. Indiana University Press.

Harding, S. (1991). Whose science? Whose knowledge? Thinking from women's lives. Cornell University Press.

Mies, M., & Shiva, V. (1993). Ecofeminism. Zed Books.

Plumwood, V. (1993). Feminism and the mastery of nature. Routledge.

Sambasivam Pillai, T. V. (1991). Tamil–English dictionary of medicine, chemistry, botany and allied sciences (Vols. 1–5; Reprint). Directorate of Indian Medicine and Homoeopathy, Government of Tamil Nadu.

Selby, M. A. (2005). Narratives of conception, gestation, and labour in Sanskrit āyurvedic texts. Asian Medicine, 1(2), 254–275.

Shanmugavelu, M. (1987). நோய் நாடல் நோய் முதல் நாடல் திரட்டு [Compendium of Siddha diagnosis and aetiology] (Part 1). Directorate of Indian Medicine and Homoeopathy, Government of Tamil Nadu.

Shiva, V. (1988). Staying alive: Women, ecology and survival in India. Kali for Women.

Venkatraman, R. (1990). A history of the Tamil Siddha cult. Ennes Publications.

Weiss, R. S. (2009). Recipes for immortality: Medicine, religion, and community in South India. Oxford University Press.

World Health Organization. (2013). WHO traditional medicine strategy: 2014–2023. World Health Organization.

Zvelebil, K. V. (1993). The poets of the powers: Freedom, magic, and renewal. Integral Publishing.

Zvelebil, K. V. (1996). The Siddha quest for immortality. Mandrake of Oxford.